

LECTIO XII.

ARJUNAS loquitur:

1. Sic perpetuo devoti qui cultores te observant, quive
rursus individuum ac insensilem: horum utri devotionis ma-
xime sunt gnari?

ALMUM NUMEN loquitur:

2. Ad me directa mente qui me semper devoti observant,
3. fide egregia imbuti, hi a me devotissimi existimantur. Qui
vero individuum, indemonstrabilem, insensilem observant,
omnia permeantem, incomprehensibilemque, in fastigio stan-
4. tem, immotum, firmum, coërcita sensuum compage un-
dique aequabiliter affecti: ii sane me nanciscuntur, omnium
5. animantium salute gaudentes. Labor horum operosior, qui
cogitando ad insensile sese applicant; insensilis nimirum via
6. vix a corporalibus impetratur. Qui vero omnibus operibus
mecum depositis, in me intenti, nulli praeter me oblata de-
7. votione, me meditantes observant, his ego extricator e
vicissitudinum mortalitatis oceano fio brevi tempore, Prithae
8. fili, mecum cogitatione sua versantibus. Mihi animum
oppignera, in me mentem colloca! Habitabis utique mecum,
9. deinde apud Superos sine dubio. Sin vero cogitationem
non vales in me componere immotam, assiduitatis devotione
10. tunc me conare adipisci, o contemtor opum. Si ne ad
assiduitatem quidem sufficiunt vires, meis operibus intentus
esto: mei gratia vel opera perficiens consummationem adeptus
11. es. Quod si ne hoc quidem vales facere, ad mei de-
votionem conversus, omnium operum fructus renuntiationem
12. tunc facito, modeste animatus. Potior sane est scientia
assiduitate; prae scientia contemplatio aestimatur; prae con-